

Chương 421: Lăng Mộ Lich (2) - Antirianus & Archlich

(Số từ: 2790)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

12:52 PM 13/05/2023

"Nội thất kém ấn tượng hơn tôi nghĩ, huh?"

"Dường như là vậy."

Rosser Dwin nói, và Đại Công tước Saint-Owan trả lời trong căn phòng rộng rãi.

Không cần phải đốt lửa. Tất cả các thành viên có mặt đều có thể tự mình triệu hồi các nguồn sáng, đều là các pháp sư.

Họ đã khám phá ngục tối trong một thời gian dài và đã dành cả ngày để thay phiên nhau nghỉ ngơi trong một không gian thích hợp.

"Có vẻ như toa xe rồng gây ra nhiều tiếng ồn nhất. Tôi không thấy những cuốn sách ma thuật đã khuấy động thế giới."

"Có vẻ như nó đã được cố tình che giấu hơn là không nhìn thấy."

"Tôi cũng có suy nghĩ như vậy."

Rosser Dwin là người nói nhiều.

Đại công tước chỉ nói khi cần thiết.

Còn người phụ nữ im lặng.

Luna hành động chậm chạp. Cô ấy phản ứng muộn một nhịp khi được Rosser Dwin hoặc Đại Công tước gọi. Cô ấy chủ yếu gật đầu hoặc lắc đầu chậm rãi trước hầu hết các câu hỏi, hiếm khi tham gia vào cuộc trò chuyện.

Không có cái bẫy nào đáng chú ý. Bên ngoài cũng không có kết giới giống như mê cung.

Tuy nhiên, họ không thể mất cảnh giác nên đã khám phá từ từ, mất nhiều thời gian.

Đại Công tước và Rosser Dwin thay phiên nhau dẫn đầu nhóm.

Đại công tước không thể không chú ý rằng Rosser Dwin không phải là một pháp sư bình thường. Anh ấy nói nhiều nhưng thận trọng trong hành động, và dường như anh ấy luôn cảnh giác với những gì ở phía sau khi lãnh đạo.

Tuy nhiên, người phụ nữ tự giới thiệu mình là Luna.

Cô lặng lẽ đi theo nhóm hơi lệch sang một bên, không dẫn đầu cũng không tụt lại phía sau.

Cô ấy không làm gì cả.

Cô chỉ đi theo nhóm với tốc độ hơi chậm.

"Luna dường như có thể làm bất cứ điều gì nhưng lại thật bình thường."

"Tôi đồng ý."

Trước lời của Rosser Dwin, Đại công tước Saint-Owan gật đầu.

Không có người bình thường nào ở đây, nhưng người phi thường nhất trong số họ là Luna, người vẫn chưa thể hiện điều gì.

Sư đoàn pháp sư của Đại công tước cũng nhìn Luna, người mặc một chiếc áo choàng không nổi bật và quần áo bình thường, với một cảm giác kính sợ kỳ lạ.

Họ không thể xác định khả năng, ý định của cô ấy, hay liệu cô ấy là bạn hay thù.

Vô tình, tất cả đều để mắt đến những bước đi chậm rãi, thanh thoát của cô.

Đó không phải là sự mê hoặc, mà là sự sợ hãi xen lẫn kinh hoàng.

Mặc dù bên trong lạnh lẽo và trống rỗng, đôi khi Luna nhẹ nhàng chạm vào những bức tường trong không gian vô định, trông giống như một người đang đi dạo nhàn nhã.

Trên thực tế, cô lặng lẽ đi qua căn phòng cả ngày mà không ngủ. Đôi khi cô dừng lại và nhìn chằm chằm vào một cái gì đó.

Như lạc vào trầm tư.

"Chúng ta đi sớm thôi. Cho dù ở đây không có gì đặc biệt, nhưng ở lại quá lâu cũng không tốt."

"Chúng ta nên?"

Theo hiệu lệnh của Đại Công tước, bộ phận pháp sư chuẩn bị rời đi, và Luna quan sát họ chuẩn bị trước khi gia nhập nhóm với tốc độ chậm chạp thường thấy của cô.

Nó thật lạ.

Dù bước đi chậm nhưng cô chưa bao giờ tụt lại phía sau.

"Luna có vẻ là một người phi thường."

Với nụ cười trong lời nói, Rosser Dwin nói với Luna, người đang nhìn về hướng họ đang đi.

"Nếu anh coi thế giới là phi thường, liệu có điều gì bình thường không?"

"Không phải tự nhiên mà tồn tại những sinh vật phi thường ngay cả khi chúng ta cố gắng coi mọi thứ là bình thường sao?"

Đáp lại câu hỏi có vẻ mỉa mai của Rosser Dwin, cuối cùng Luna cũng nhìn chăm chăm vào anh ta.

"Kém bình thường hơn một sinh vật thậm chí không phải là con người. Không, đúng hơn là một kẻ đã từ bỏ nhân loại."

Đó là một ánh mắt dừng dưng, không thù địch cũng không thân thiện.

"...Haha, vậy sao?"

Rosser Dwin mỉm cười, khóe miệng hơi nhếch lên.

'Người này, không phải người sao?'

Công tước ổn định hơi thở khi nhìn thấy nụ cười lạnh lùng của Rosser Dwin.

Lời dạy lâu đời rằng một người không nên quá gần gũi với những thứ kỳ dị đã được hồi sinh.

Đó không phải là một nỗ lực để nắm lấy sức mạnh siêu nhiên, nhưng thực tế là ông ta đã tham gia vào những vấn đề như vậy vẫn không thay đổi.

'Quả nhiên, tham gia vào các vấn đề siêu nhiên sẽ thu hút những điều kỳ lạ.'

Công tước bước đi, nghĩ rằng lời nói của tổ tiên mình không sai chút nào.

Công tước đã đến để tìm một ngôi mộ.

Hy vọng rằng ngôi mộ của người khác sẽ không trở thành của mình.

"Đi nào."

"Vâng, thưa Điện hạ."

"..."

Công tước dẫn đầu Party.

***

Cái gọi là lăng mộ của Lich rất sâu và rộng lớn.

Tuy nhiên, cảm giác chung giữa Rosser Dwin và Công tước là mặc dù không gian rộng lớn nhưng hầu hết đều trống rỗng. Không có bầy hay quái vật.

"Có vẻ như có một cái gì đó ở đây ban đầu, không chỉ là một không gian trống rỗng."

"Nó trông giống như vậy."

Đó không phải là thứ có thể được phát hiện chỉ với những kỹ năng quan sát đặc biệt. Hàm ngục có rất nhiều phòng và cơ sở vật chất, nhưng hầu hết chúng đều trống rỗng. Tuy nhiên, qua những dấu hiệu của những bức tường bị trầy xước và bụi bặm không bị xáo trộn, rõ ràng là đã có thứ gì đó trong không gian và mọi thứ đã được dọn dẹp sạch sẽ.

"Có vẻ như mọi thứ đã được di chuyển và cất giữ ở một nơi khác... Tôi tự hỏi tại sao?"

"Tôi không biết. Nhưng có vẻ như nó không bị cướp mất."

Cảm giác không phải là một vụ cướp bóc đơn giản, mà như thể toàn bộ không gian đã bị quét sạch hoàn toàn.

"Dấu vết của những cái bẫy cũng đã được tìm thấy, nhưng tất cả chúng đã được tháo dỡ."

Nhóm pháp sư của Công tước cũng siêng năng tìm kiếm xung quanh và báo cáo những phát hiện của họ cho Công tước.

Ngôi mộ của Lich là một cơ sở nghiên cứu phép thuật. Bẫy được dựng lên để tiêu diệt hoặc xua đuổi những kẻ xâm nhập thiếu hiểu biết.

Nhưng thiết bị đã biến mất và tất cả các bẫy đã được tháo dỡ.

"Có lẽ họ đã dọn dẹp mọi thứ để những người đi qua mê cung không bị phân tâm bởi những thứ khác và có thể đến thẳng đây."

"...Tại sao họ cần phải làm thế?"

"Tôi không phải chủ nhân nơi này, cho nên không cách nào biết được."

Đó là một tuyên bố ngớ ngẩn rằng họ đã dọn sạch mọi thứ để những kẻ xâm nhập có thể tiến thẳng vào lõi mà không bị phân tâm bởi những thứ khác. Tuy nhiên, thật khó để không đồng ý với những lời của Rosser Dwin.

Party diễn ra chậm rãi. Có khả năng sau khi ru ngủ những kẻ xâm nhập vào cảm giác an toàn, chúng sẽ bị tấn công theo cách khác. Xem xét cấp độ của mê cung bên ngoài, đây không phải là vấn đề có thể xem nhẹ.

Quy mô khá lớn và họ di chuyển thận trọng, vì vậy thời gian thăm dò chắc chắn sẽ kéo dài hơn.

Khi ngày trôi qua và họ tiếp tục khám phá, Công tước nhận ra rằng trời đã gần tối.

Sau một thời gian dài khám phá các căn phòng, hành lang và đại sảnh dưới lòng đất, cả nhóm cuối cùng không còn lựa chọn nào khác ngoài việc dừng lại ở một không gian nhất định.

"...Điều này thật kỳ lạ."

Rosser Dwin ngáp ngừng.

"Nó cảm thấy lạc lõng."

"Tôi không chắc dùng những thuật ngữ như vậy có phù hợp không, nhưng có vẻ như nó đã được cải tạo? Hay mở rộng? Đại loại thế..."

Đến nay, không gian nào cũng cũ kỹ, mục nát, phủ đầy lớp gỉ của thời gian. Tuy nhiên, bên dưới là một khu vực mới được thêm vào, sạch sẽ nhưng khác biệt.

Một cầu thang dường như đi xuống vô tận.

"Chúng ta phải cẩn thận."

Với niềm tin ngày càng tăng rằng họ đang đi vào chiều sâu của ngục tối, mọi người thận trọng đi xuống ngày càng xa hơn.

Họ đã đi được bao xa?

"Xem ra đây là chỗ sâu nhất."

Độ sâu của ngục tối là tối tàn.

Nhưng nó cũng thật tráng lệ.

Ánh sáng từ ánh sáng được triệu tập của các pháp sư không thể chiếu sáng đầy đủ toàn bộ không gian.

*Cụp!

Với một cái búng tay, một ngọn đèn sợi đốt khổng lồ xuất hiện trên trần nhà, chiếu sáng toàn bộ không gian.

Một không gian mênh mông không có hoa văn, đồ trang trí hay bất cứ thứ gì khác.

Một nơi hoang vắng và căn cỗi chỉ khiến người ta choáng ngợp với kích thước khổng lồ của nó, không có vẻ nguy hiểm hay cất giấu bất kỳ cuốn sách ma thuật quý hiếm nào để thu hút mọi người.
—Ở Trung tâm.

Có ba chiếc ghế gỗ.

Không phải những chiếc ghế sang trọng giống như ngai vàng mà là những chiếc ghế nhỏ tồi tàn được làm bằng cách ghép các khối gỗ và ván lại với nhau. Ba sinh vật đang ngồi trên đó.

Một người mặc áo choàng đen.

Một bộ xương mặc áo choàng xám.

Một ông già mặc vest đen, đội mũ phớt, chống gậy.

Họ đang nhìn chăm chăm vào nhóm người đầu tiên bước vào không gian này.

"Bọn chúng là chủ nhân nơi này sao?"

Đại công tước khẽ lắc đầu.

"....."

Luna vẫn im lặng, chỉ quan sát cảnh tượng đó.

Và sau đó.

*Thud

"Antirianus....."

Mắt Rosser Dwin lồi ra, như thể các mạch máu sẽ vỡ ra, và anh ta nguyền rủa.

-Ồ, một người trẻ tuổi nhận ra tôi.

"Thì ra là người...!"

Pháp sư trẻ, người luôn bình tĩnh và xảo quyệt, đã biến đầu mất, khi vẽ ngoài của Rosser Dwin bắt đầu toát ra một luồng khí kỳ cục và đáng ngại.

*Thud! Thud!

"Vì người...!"

Rosser Dwin, với những đường gân nổi trên trán, hét lên.

Ông già đứng dậy, bỏ mũ và cúi chào.

-Ai là cao nhân nhận ra lão già đây?

Rosser Dwin, người vẫn bình tĩnh từ nãy đến giờ, nghiêng răng trước những lời nói của ông già, mất bình tĩnh.

"Còn bây giờ."

*Whiz!

Rosser Dwin nhảy xuyên qua không gian và xuất hiện ngay trước mặt ông già, người vẫn đang mỉm cười yếu ớt.

"Chết đi!"

"Hô hô."

*Rầm!

Khi Rosser Dwin đưa tay ra, một dòng năng lượng ma thuật phun ra từ đó, nhấn chìm ông già.

*Rầm!

Dòng năng lượng ma thuật nhấn chìm ông già
đâm vào phía sau không gian, tạo ra một rung
động khủng khiếp.

Tuy nhiên.

"Ta nhận ra người."

Ông già, người đã làm chệch hướng cơn bão ma
thuật bằng một kết giới duy nhất được tạo ra bằng
cách duỗi ngón trỏ, nhìn vào đôi mắt giận dữ của
Rosser Dwin và nói.

"Cuối cùng, một vị khách thích hợp đã đến... Có
vẻ như vậy."

Antirianus nhìn Rosser Dwin.

"Lucryn, là người sao?"

Rosser Dwin nghiêng răng và hét lên.

"Đúng vậy."

Đôi mắt của Rosser Dwin bắt đầu chuyển sang
màu đỏ máu.

"Đội trưởng đã đích thân đến. Chuyện gì đã xảy ra
với tất cả những hiệp sĩ dũng cảm đó?"

"Đừng giả vờ không biết, Antirianus."

Tóc của Rosser Dwin bắt đầu dựng đứng tứ phía,
mắt anh đỏ rực.

"Người giết một nửa bọn họ, hiện tại lại giả bộ
không biết?!"

"Chà, tôi đã không giết tất cả bọn họ."

"Huff... Huff... Huaaaaaaah!"

*Bùm!

Bao trùm trong cơn thịnh nộ, cơ thể của Rosser Dwin bị tấn công bởi một cơn bão cuốn theo mọi hướng, gây ra những vết nứt trên mặt đất và những bức tường của hang động bị quật ngã dữ dội.

Đại công tước và sư đoàn pháp sư đã ngăn chặn được cơn bão ma thuật bằng một kết giới.

Chẳng mấy chốc, dòng nước chảy ra từ cơ thể của Rosser Dwin đã lộ nguyên hình.

"Đúng rồi."

Antirianus mỉm cười khi quan sát Rosser Dwin từ xa.

"Ta đã nghĩ rằng những tin đồn thất thiệt về Archlich có thể gài bẫy người, và có vẻ như thực sự như vậy."

Mặc dù anh ta duy trì hình dạng con người, nhưng có một ánh sáng giống như ngọn lửa đỏ trong mắt anh ta, lấp lánh trên làn da trắng nhợt nhạt của anh ta.

Toàn bộ cơ thể anh ta xung quanh với một hào quang đen tuyền.

Đại công tước lặng lẽ quan sát Rosser Dwin, người tỏa ra một sức mạnh ma thuật to lớn không thể diễn tả.

Không có hình thức cố định cho những sinh vật huyền thoại chỉ tồn tại trong thần thoại.

Tuy nhiên, [sức mạnh ma thuật] áp đảo và nham hiểm tỏa ra từ sinh vật đáng ngại đó.

-Ồ, ồ... Đây, đây là... Archlich?

Tiếng lẩm bẩm yếu ớt của Lich, bị thổi bay bởi cơn bão ma thuật.

"Có vẻ như mọi người đã không đến tìm kiếm ngôi mộ của Archlich, mà đúng hơn, mọi người đã ở cùng Archlich suốt thời gian qua."

Đây không chỉ là một sự trùng hợp đơn giản.

Những tin đồn thất thiệt về Archlich đã triệu hồi Archlich thật.

Giống như một Chúa tể ma cà rồng đã chiến thắng ánh sáng mặt trời, Archlich đã chiến thắng những bộ xương của hân ta.

"Người đã làm rất tốt khi tàn sát đồng đội của mình và chạy trốn khi ta vắng mặt, Antirianus. Nhưng sau một khoảng thời gian không thể đo đếm được, cuối cùng ta cũng tìm thấy người."

Vì có những ma cà rồng đã chiến thắng được mặt trời, nên cũng có những Lich đã vượt qua được sự mát mát về xác thịt.

Một sinh vật thể hiện xác thịt đã mất của mình thông qua ma thuật.

"Bây giờ, đã đến lúc phải trả giá."

Archlich, được bao quanh bởi một lượng [sức mạnh ma thuật] khổng lồ, đã tìm đến Antirianus.

"Chết đi, Antirianus. Chúng ta sẽ nói chuyện sau."

Khi Archlich thọc tay xuống, một lực thuần khiết và nham hiểm như [sức mạnh ma thuật] của hắn ta phát ra từ nó.

*Bùm!

Chỉ với cử chỉ đó, áp lực khủng khiếp đã được tạo ra từ phía trên, tạo ra một vết nứt trên mặt đất.

"Nó sẽ sụp đổ."

Sau một hồi im lặng, Luna thì thầm câu đó với Đại công tước.

*Cạch

Đại công tước đang quan sát kỹ trần hang khi nó nứt ra.

Ông lặng lẽ nhìn chăm chăm vào Luna.

Mặc dù giả vờ bình tĩnh để tránh nhầm lẫn giữa các cấp dưới của mình, nhưng Đại công tước không thể che giấu sự ngạc nhiên của mình khi một sinh vật độc ác trong truyền thuyết luôn ở trong số họ suốt thời gian qua.

Tuy nhiên, Luna dường như đã biết ngay từ đầu, không chỉ hành động như thể cô ấy biết mà còn không có dấu hiệu hoảng sợ.

Archlich có phải là vấn đề không?

Hay vấn đề là người bình tĩnh chống lại cuộc tấn công của Archlich?

Hay chính người phụ nữ này, người vẫn không hề bối rối ngay cả sau khi chứng kiến cảnh tượng đó? Đại công tước không thể nói.

*Cạch

Tất cả những gì ông biết là trần hang đang sụp xuống.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading